

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marțea, Joia și Sâmbata.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru streinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei archidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 47.
Correspondențele sînt a se adresa la
Redacțiunea „Telegraful Român”, strada Măcelarilor Nr. 30.
Epistole nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr pentru fie-care publicare.

Prenumerățiune nouă

la

„Telegraful Român“

care apare de trei ori pe săptămână, deschidem pe trimestrul Aprile-Iuniu al anului 1888, cu prețul cel mai moderat, ce se poate vedea în fruntea foaiei.

Banii de prenumerațiune se trimit mai cu înlesnire pelângă asignațiuni postale (Posta utalvány — Post-Anweisung.) Numele prenumerantului, al comunei, unde se află cu domiciliul, și eventual al poștei ultime se fie scrise bine, ca să se poată ceti.

Se atrage atențiunea on. domni abonați, al căror abonament se sfârșese cu ultima Aprile 1888, să-și înnoiască abonamentul, pentru că altfel espeditura va fi silită a sista espedirea foaiei*).

Editura „Telegrafului Român“ în Sibiu.

* O înlesnire foarte mare în espedițiune se face prin lipirea unei fășii de adresă dela abonamentul ultim.

Sibiu, 1 Aprile, 1888.

De câte ori teoria este în contradicere cu bunăstarea socială, — teoria e falsă, pentru că societatea e suprema dreptate.
Lamartine.

I.

În primul nostru dela 1/13 Septembrie 1887 Nr. 89, am luat act despre colectele de bani, cari s'au întreprins de către frații greco-catolici pentru Papa Leone XIII-lea la iubileul său sacerdotal și am reprobabil cele colecte din punct de vedere românesc.

Tot atunci ne-am exprimat și despre raportul nenatural, ce există între biserica greco-catolică și cea romano-catolică și încât scim, au fost și sunt o seamă de oameni greco-catolici, cari au aprobat procedura noastră. Nu tot așa au fost întimpinate vederile noastre la Blaș, și interpretele acestor vederi de astădată s'a făcut domnul Dr. Augustin Bunea, ca să dea lunei celei mici, care cetesce „Foaia Bsericească“ dovadă, că nu va se remăna înapoia dlor Dr. Grama, Dr. Schmigelsky — marii și puternicii stâlpi ai catolicismului, ca așa să se completeze trifoliul catolisătoriu.

Di Dr. Augustin Bunea, în „Foaia Bsericească“ numărul 7 se încearcă a ne dovedi, că Papa dela Roma este un scutitor al românilor greco-catolici,

și că și el sêrmanul de „Papă“ nu are nici o avere și așa ca să poată ținea personalul cel mare, cu care administrează lumea lui catolică îi trebuie bani și aceștia el trebuie să i încasseze dela toți fiii sei sufletesci, — și în special românii din ținutul Murșului și a Têrnavelor multe binefaceri au primit dela Prea Sântia Sa, deci deastădată erau datori să aducă și ei în schimb o jertfă mică, pentru multele pârăle, ce le dă „Papa“ ca să crească tinerii greco-catolici și să-i adape din isvoarele cele neperitoare și vecinice ale fericitoarei „sânței uniri.“

Aceste sunt argumentele cele de năsip, pe cari se bazează di Dr. Bunea, față de nerêsturnaverile noastre argumente, că poporul dela Murș și Têrnave e sêrac, bisericile se ruinează, scolile sunt coperite cu paie, și preste tot se află într'o stare ca vai de loc, și arangiatorii colectelor acestora nu le au vêdut dinaintea ochilor, dar au vêdut sêrăcia Papei din Roma și de aceea i-au trimis aur, smirnă și tămâie, ca să l mângulească și să i facă bucurie la bêtrânețele lui, cu un „album“ înainte de ce s'au început sêrbătorile iubilare, și apoi cu pârăle ca să aibă cu ce plăti persoanele, cari îl apêră pe el și colecțiunile de valoare.

Cine ar fi creșut că se poate afla vr'un român în toată Transilvania și Ungaria, care se nu condamnă întreprinderea acelor colecte, decum se le susțină și în public ca pe nisce întreprinderi salutari, când este lucru cunoscut cât de sêrac și înapoiat este poporul român și cât de mare lipsă are el de tot filerul pentru de a se consolida și a-și pune temeliă unei existențe mai durabile și onorabile, decum e cea precară și așa dîcînd chinuită de ađi sub grelele împregiurări, în cari trăim.

Străin, da român ba, dîcem noi cei dela „Telegraful Român“, — cari nu avem lipsă de sfaturile celor de pe piscul Têrnavelor, ca să „medităm în serios asupra acestui fenomen“ — ridicol în felul seu și condamnat de toată suflarea românească, condamnat de poporul, ce a fost silit să contribue, și condamnat din punct de vedere național-economic, — și pe care noi nu l puteam numi mai corect decât: „a căra apă în mare.“

Kollonics, primatele dela Strigoniu ș'a avut și el ca mulți oameni mari principiul seu și acela era: „Ungaria trebuie întâiu subjugată, apoi sêrăcită și pe urmă se va face de bună voie catolică*“, și dacă cei dela „Foaia Bsericească“ urmează acestui principiu, încât e pentru credinșii lor — nu le

* Veđi „A Protestantismus harcza az Ultramontanismus ellen.“ p. 36.

stricăm gustul și nu vrem să credem, că nu motive onorabile i-a condus când s'au decis să apere o întreprindere, care nu are îndreptățirea ei și va rămănea în veci o pată pe cei ce o aproabă.

Încât privesce aceea aserțiune, că românii ortodocși încă și ar fi jertfit moșiile pentru fanarioții nesăturați, este o aserțiune, care nu e adevărată încât privesce pe românii din Transilvania, și fostul arhieru Șaguna nu a dat nici odată concesiuni călugărilor cari veniau după astfelu de colecte, din care causă și au și ridicat vocea lor contra lui, ear sub actualul cap al metropolii noastre — astfelu de colecte sunt chiar interđise, avêndu-se în vedere multele lipse, ce le are biserica noastră din Ungaria și Transilvania, și noi le garantăm fraților gr.-catolici, că capul bisericii noastre mai bine ar prețui de a se strica cu cei de pe la muntele Athos sau de pe airea, decât să se despoeze credinșii sei de denarii lor pentru scopuri cari în sine pot fi salutare, dar nu se pot justifica după împregiurările actuale, nici de cum.

Scim și noi că ce voesc actualul cap al bisericii gr. catolice să câștige prin colectele întreprinse și că nu le a făcut fără nici un scop.

Încercarea dlui Dr. Bunea de a justifica procedura Papei, ca să facă chiar și cu bani românesci propaganda de proselitism în România este o încercare criminală, care nu o poate justifica cu toate apucăturile sale iesuitice și atât d-sa, cât și misionarul Radu, care mai astă vară a dus nisce ființe nenorocite de pe aici, cari au scăpat ca prin urechile acului de mână iustitiei, ca acei oameni să-i dea mână de ajutor la fatalele porniri, și ei vor fi timbrați de toți românii de bine, de oameni negri ca iadul la inimă și de rău voitori ai neamului lor.

Spre acest scop se folosesc de o aserțiune a a S. Aug., în care acesta decretează, că afară de biserica catolică nu este mântuire.

Pecătoasă și urită în cercare în seclul al XIX-lea în care valoarea omului nu se mai consideră după credința lui, ci după curățenia inimii lui, după faptele lui și după servițiile ce le prestează pentru omenime și societate.

Și mai îndrăzneată ni se pare aserțiunea dlui Dr. Bunea, în care dîce, că: „nimenea nu va putea osândi tendința Papei de a întoarce în sinul bisericii catolice pre toți ereticii și schismaticii, chiar și când acestia ar fi români“; auđi cler și popor fără deosebire de confesiune, cum timbrează un Dr. dela Roma, care a supt lapte românesc pe fii neamului nostru: de eretici și schismatici, pentru că ei au

FOIȚA.

Foi din diarul sêrmanului preot din Wiltshire.

(După Zschokke.)

16 Decembre, 1764.

Da, cred, Jenny este un inger. Sufletul îi este mai frumos decât corpul; mai că mi e rușine, că i sunt tată; e cu mult mai bună și mai evlavioasă decât mine.

Eri n'avui curagiul de a spune copilelor nenorocirea, care ne așteaptă. Spunêndule o astăđi, Jenny deveni serioasă, apoi îndată eară prietinoasă dîse: Esci neliniscit tată?

Oare n'am causă să fiu?

Nu, tu n'ai!

Copilă dragă, noi în veci nu mai eșim din griji și datorii. Eu nu sciu, cum vom mai trăi. Ne lipsesc atât de multe! Cine ni le dă, avênd numai 15 funți, cari de abia ne ajung pentru ale trailului.

În loc de rêspons Jenny, lingușindu-se, îmi cuprinse grumazul cu brațul și arată cu cealaltă mână spre ceiu.

Cel de sus! dîse ea.

Polly se puse în poala mea, îmi netezi fața și dîse: Vreau să ți povestesc ceva. Am visat ađi

noapte, că era anul nou, și împêratul venise la Crekelade. Să fi vêdut, ce pompă! Împêratul descălea înainte ușei noastre și trase la noi. Mult nêcaz avurăm cu fertul și cu friptul. Împêratului însă i se aduseră propriile sale bucate în vase de aur și de argint. Afară sunau trimbițe și tobe. Și închipuesce-ți, la sunetul trimbițelor și al tobelor își aduseră pe o perină de atlas ca dar de anul nou o mitră de aur. Era cam șoadă, sêmăna cu căițele cele ascuțite ale episcopilor din cartea cea veche cu chipuri. Îți sta însă foarte bine, cu toate acestea am trebuit să rid până n'am mai putut să respir. Atunci mă tređi Jenny. Eram foarte nêcăjită de aceasta. Visul despre darul de anul nou însă de bună seamă însemnează ceva; și așa nu mai sunt decât 14 đile până la anul nou.

Eu dîsei către Polly: Visurile sunt trecătoare. Ea însă îmi rêsponse: Visurile vin dela Dđeu.

Deși nu cred în așa ceva, totuși voesc să scriu acest vis, ca să vêd, dacă nu a fost un semn de mângăere ceresc. Totuși ar fi posibil să primim un dar de anul nou, care ne ar prinde la toți foarte bine.

Ađi toată điua am socotit. Eu nu socotesc bucuroș socotelile și afacerile de bani îmi fac capul moară, inima goală și totuși grea.

17 Decembre, 1764.

Slavă Domnului datoriiile mi le-am plătit toate, afară de una. La 5 locuri diferite am plătit șapte funți sterling și 11 schilling; îmi mai rămăna așa dară bani gata 2 funți și 9 schilling. Cu această sumă trebuie să țin casă 1/2 an.

Doamne ajută.

Pantalonii cei negri, care-i vêdusem la croitorul Cutbay, nu-i voi putea cumpêra acum, deși am neapărată trebuința de ei. Adevărat, că sunt deja purtați, însă cu toate acestea sunt bine conservați și prețul încă n'ar fi mare, dar Jenny are lipsă și mai mare de o rochie. Mi e milă de biata copilă, când o vêd, umblând în gerul acesta cu rochia cea subțire de Camelot. Polly poate fi mulțemită cu rochia, care i-a făcut-o sora ei cu multă măestrie din o rochie vechie a sa.

Chiar și de participarea mea la gazeta, pe care-o țineam până acuma cu pênzarul Westburn, trebuie să abđic. Așa mi pare de rău! Aci în Crekelade nu află altfel omul nimic despre mersul lucrurilor în lumea mare. La cursul de cai din Novmarket câștigă principele Cumberland un rămășag de 5000 funți sterling contra principelui de Grafton. Totuși e lucru curios, că cuvintele scripturei totdeauna se adevăresc literă de literă: Aceluia, care are i se va da, și poate adăuga: acelaia, care are puțin, i se

rămas în legea străbună, pentru că nu vor să se facă papistași, pentru că nu vor să fie coada romano-catolicilor.

Vom veni la acel capitol, în care se tractează raportul bisericii rom. catolice și gr. catolice — și vom urmări pe domnul Dr. Bunea în lucrarea sa — de acest titlu — publicată în 5 numeri ai „Foaiei Bisericești” și apoi — vină lumea să judece — unde e dreptatea.

Dr. Dr. Bunea încheie articolul său cu: *pentru unirea tuturor Domnului să ne rugăm*; noi încheiam cu: *„Doamne luminează-i și le dă minte ca să nu continue opera distrugerii și a sfârșirii noastre naționale.”*

Revista politică.

Scirile, ce ne sosesc din capitala imperiului german cu privire la criza Bismarckiană sunt cari de cari mai senzaționale. Se credea la început, că acest fenomen politic este un fel de manoperă pentru ochii lumii, în adevăr însă dezvoltarea lucrurilor e de tot serioasă.

Principele Bismarck a avut mai întâi o lungă convorbire în Charlottenburg cu împăratul german și apoi o convorbire mai lungă cu împărăteasa. Foile germane singure nu știu, ce rezultat a avut aceste convorbiri. După ele criza e numai la aparență „amănată.” Toate sunt de părere, că cel puțin pentru un moment trebuie să se cedeze totuși delaturată, deoarece ea numai desavantajul aduce politicii germane. Împăratului îi sosesc depeșe și adrese din toate părțile, în care este recerșat a nu ceda principelui și a nu-i primi la nici un cas și sub nici o condiție demisiunea. Foile național liberale merg și mai departe cu îndrăzneala și trimit amenințări spre Charlottenburg. Și pe când toate acestea caută să înduplece pe împăratul, în unele cercuri se discută cesțiunea regentului. Unele oficiose din Berlin se încumetă chiar a înfrica Charlottenburgul cu chipul generalului frances Boulanger.

Situația din Berlin s'a înăsprit și a devenit mai acută, deoarece atitudinea cancelarului se lovesce de voința energică a unor femei cu mare influență și cari în politica actuală se consideră de factori, ce desvoaltă o mare activitate și cu care până acum cancelarului nu avea să-și tragă socoteala. Cu toate acestea — conținuă corespondentul berliner — cancelarului și va să impune voința sa, carea va învinge toate stavilele și el va rămâne ca și până acum „credinciosul vasal.” Se crede dar, că împăratul și cu principele vor nimici motivul crizei, se presupune însă, că împărăteasa urmărește cu îndărătnicie planuri, cari pot fi în defavorul împăratului german.

Decumva însă lucrurile nu se vor putea aplană se vorbește, că marele duce de Baden s'a angajat ca să înlătore toate greutățile. Scirile politice din Berlin aduc o mulțime de atacuri contra principelui Alexandru. Se vorbește adecă, că principelui i-se va încredința și o comandă supremă în armata germană. Aceasta încă ar forma un motiv pentru demisionarea cancelarului. Contra acestei tendințe se ridică mari proteste din toate părțile și se privește ca un act nepolitic, căci principele Alexandru a fost sters din lista armatei rusești și înaintarea la o comandă supremă e o demonstrație făcută împăratului rusesc.

După scirile cele mai proaspete regimul din Rusia caută să rezolveze cât mai îngrabă cesțiunea bulgară. Proposițiunile ei sunt următoarele: Rusia

se obligă, că nu va aplica contra Bulgariei măsurile de violență și pentru toate câte s'au petrecut în principat nu va face răspundătoare pe nici o partidă. Rusia nu va trimite oficeri, cari să instrueze în armata bulgară, și nu stăruie ca un general rusesc să fie numit ministru de resbel, nici nu va trimite comisariu rusesc la Sofia. — Bulgarilor le stă în voie să-și aleagă principe, dar acela să nu fie catolic. Spre scopul acesta o deputațiune a bulgarilor se meargă la Petersburg și se sfătuească pe țarul. Regimul rusesc e gata să intre în negocieri cu ori ce partidă din Bulgaria, chiar și cu Stambuloff sau să negocieze cu Poarta ca putere suverană. Dacă aceste propozițiuni nu se vor primi, Rusia va aștepta în liniște dezvoltarea evenimentelor.

Corespondențe particulare

ale „Telegrafului Român.”

Oradea Mare, April 1888. Onorate domnule redactor! „Tribuna,” dela aparițiunea sa începând a inaugura un mod jurnalistic orientat în țara noastră, proprie numai Mahalalelor Bucureștilor și unor suburbii parisiene, cu un limbaj arogant și insultătoriu, un mod neobicit în jurnalistică română de până aci, cu atât mai puțin la popoarele apusene mai înaintate în cultură. Bine a țis, cine a țis, că „Tribuna” este o adevărată calamitate și plagă pe corpul națiunii românești, așa este, ea este geniul răului, care distruge nu edifică. „Tribuna” a dat loc tuturor corespondențelor pline de patimi și ură personală, ce la alte țări românești până aci nu era în us, ferindu-se de așa ceva ca de venin.

Știu lucrul este, că certele personaleucid. Țăriul „Tribuna” a atacat institute românești cu mult trecut și cu mari merite în dezvoltarea națiunii românești, cum sunt gimnaziul de Blaș și Alunneul, gimnaziul de Beiuș, care tot are meritul de a fi luminat cel puțin jumătate din inteligența română din Ungaria, părțile bănățene și unele părți ale Ardealului, ba aceste două gimnasii au pus poate peana până și în mâna unui redactor al „Tribunei”, și de cumva ar fi lipsit aceste institute ar lipsi poate și redactorul de ață al „Tribunei,” deoarece tot ce știe românește și-a apropiat dela acele 2 gimnasii de present improșcate de dănsul; a atacat „Tribuna” și școala de fete din Sibiu, cel dintăiu institut în această specie la români, care este chemat a forma pre femeia română, numai cu scop de al discredită. Nu s'a sfârșit „Tribuna” a trage în noroiu nici pe arhierii noștri, cari așa cum sunt, ei sunt ai noștri, și n'au sursă între impregiurările date conform puterilor și mijloacelor de cari dispun a ridica nivelul de cultură și bunăstare a poporului nostru, ba putem țice, că mai toate instituțiunile culturale în mare parte avem ale mulțami prelaților noștri bisericești.

N'au fost cruțați de „Tribuna” nici bărbații noștri cu trecut românesc cum sunt: Barițiu, Babeș, Cosma, Romanestii și alții toți, cari se bucură de reputație la neamul românesc, cu scop numai de a-i îngră și ale submina reputațiunea lor, ca pre ruinele acelei reputațiuni ridicându-se redactorii „Tribunei,” se apara ei înșiși de conducătorii poporului român.

„Tribuna” a séménat discordia în cele două foculare mai bogate în inteligența românească în Sibiu și Arad, ațetând pe unul în contra altuia și desgustând și despărțând pe unul de altul, încât astfel a paralisat ori-ce acțiune românească.

Noi românii suntem noiți — oameni noi — pe terenul politic, și este neapărat de lipsă ca și pe terenul jurnalistic să învățăm dela străini. Oare Germanii își atacă și își blamează ei institutele și pe bărbații lor? Oare ungurii nu sunt ei toți solidari, ținând la olaltă ca ferul? unde s'a pomenit ca unu jurnal unguresc să facă certe personale, să atace bărbați onesci și institute de ale lor? unde s'a auțit ca foile unguresci să-și spele în public rufele lor, de așa ceva nu poți da ori cât vom resfoi acele foi. Și oare numai românul să nu poată învăța ce e bun și dela străini?

Cum că „Tribuna” nu este o foaie serioasă se vede și de acolo, că în fruntea ei se afla oameni aroganți, ambițioși și plini de pasiuni, — un redactor copilandru, care numai abia de un an a scuturat pulberea din școală și aceea cu câte șchintei numai dănsul știe de câte ori a repetat clasa VIII și maturitatea și cum a trecut preste ele, numai dănsul știe cum a devenit din Bela, Adrian și cum a ajuns censor morum la români, el care la casa părintească n'a auțit o voce românească.

Ar fi timpul suprem se esclame odată Cicero: „Quousque tandem Catilina abutere pacientia nostra”, ar fi timpul se și vină în ori odată și publicul cel mare românesc și strigând un veto „Tribunei” să pună capăt acelor metechne și uneltiri de a ofensa lumea toată, și a ataca oportune și inoportune bărbați cinstiți și institute publice pre conțul binelui publice.

X.

De pe Ampoiu, 30 Martiu, 1888.

„Cine nu-mi sunt dușmani, aceia me aleg pe mine la sinod și pe domni: Rubin Pația și Victor Tordoșan, nepotul meu.”

Mare ni-a fost surprinderea, când numărul 34 al acestui țiaru ni-a adus șcirea, că presiunea, ce a făcut o păr. protopop Al. Tordoșan prin cuvintele de mai sus, și-a avut rezultatul său, cu alte cuvinte, s'au ales în cercul nostru ca deputați mirenii la sinodul arhidieceșan d-nii: Rubin Pația și V. Tordoșan.

Remâne, ca să mai șcim, că partea primă a citațiunii de mai sus avutu ș'a și ea rezultatul dorit, adecă fost-a ales și păr. protopop — ca deputat clerical; dacă da, atunci întru adevăr, că pot să se bucure și să se veselească, că unchiul, cumnatul și nepotul, pot ei de ei, reprezenta un cerc în sinodul arhidieceșan; un rezultat acesta, la a cărui reușită a sacrificat și păr. prot. Tordoșan cel puțin atăta activitate, câtă — ca să nu esagerez — a consacrat în țecce ani, dacă nu mai bine pentru agendele sale oficiale.

La locul acesta e bine să șcim, că nicăiri nu s'a încuibat nepotismul și preste tot cuscria intrată ca în tractul acesta; nicăiri aceasta impregiurare, recunoscută de nefavorabilă, ba chiar stricăcioasă înaintării binelui comun, nu s'a lățit intrată ca în tractul acesta.

Părintele Tordoșan însă, precum se vede, altă grije n'a avut în viața sa — înțeleg oficiul, ce limbrac — decât, ca să-și căpătuiască pe ai sei în giurul său. De unde urmează, că încurgiat de succesele avute în privința aceasta, a cugetat, că bun lucru va face, dacă va străbate cu „nemeșugul” și preste granița tractului său, până chiar în sinodul arhidieceșan.

Dar să vedem, cine e nepotul, pentru care s'a pus în mișcare toată peatra și ce titlu l'a in-

va lua. Eu trebuie să mai perd încă 5 funți din salariul cel mic.

Piei Tomo, eară că. tesci! Și pentru ce? Pentru gazeta, care n'o mai poate ține în tovărășie? — Să-ți fie rușine! Vei afla tu doară dela alții, dacă generalul Paoli va susține libertatea în Corsica. Nu-i vorbă, francesii au promis Gennesilor ajutoriu, dar Paoli are 20,000 de oameni, tot soldați vechi.

18 Decembre, 1764.

Ah! totuși suntem noi șeracii fericiti! Cu un preț de batjocură a cumpărat Jenny din magazinul de haine purtate o rochie minunată, și acum o descoase în societatea sorei sale, ca să-și facă alta nouă din ea. Jenny se pricepe cu mult mai bine la cumpărat și la togmit decât mine. Însă ei îi și lasă oamenii mai bucuroși din preț, când se roagă atât de blând. Bucurie preste bucurie este acum în casa noastră. În țiuă de anul nou vrea Jenny să easă prima oară cu rochia cea nouă. Polly leagă sute de glume și profeții de aceasta. Mă rămășesc, că Deul din Alger nu s'a bucurat atât de mult de darul cel prețios al Venefianilor, de inelele cele două de diamant, de cele 2 oroloage lucrate cu briliante, de pistoalele aurite, de covoarele cele grandioase, de țoalele de cai și de cele 20,000 cehines.

Jenny e de părere, că ceea ce a cheltuit cu rochia trebuie să economisăm acum în mâncare. Până

la anul nou nu se va mai cumpăra carne. Este foarte corect.

Pânzarul Westburn este un suflet nobil. Eri îi abțise-i gazeta, nefiind sigur de salariul meu de până acuma, ba poate chiar de întregul post. El me strânse de mână și țise: Atunci țin eu singur gazeta și d-ta dle părinte, tot o cetesci cu mine!

Omul să nu desperzeze nici odată. În lumea aceasta sunt mai mulți oameni buni, decât cum am crede și mai mulți între șeraci, decât între bogăți.

„Acea și ț, seara.

Brutarul este un om uricios. Deși nu-i mai dătoresc nimica, totuși încep cu biata Polly, care se se duse după pâne, o certă încât au stat oamenii pe stradă în gura lui și toate acestea, fiindcă dăna aflase pânea cam mică, nedospită și pe jumătate arsă. Apoi îi țise să-mi spună, că de acum înainte nu ne mai dă nimic pe credit și să ne cumpărăm pânea din alt loc. Mi era milă de Polly. Avui destul a o mângăia.

Eu nu știu cum pot afla locuitorii din Crekellade tot felul de știri. Fie care om din orășel vorbește că rectorul Suart va pune alt preot în locul meu. Asta mi ar fi moartea.

Chiar și măcelariul a trebuit să aște ceva despre aceasta. Nu în zadar și-a trimis nevasta la mine cu vaete despre timpuri grele, și că-i este peste pu-

tință să-mi vëndă altcum carne, decât numai pe bani gata. Într'adevăr femeia cea foarte complexantă nu avea cuvinte să ne spună, cât ne-a avut de dragi și cât de mult ținea la noi. Ne-a dat șfalu, se mergem să cumpărăm carnea la Colwood, care este mai cu avere și poate aștepta mai lesne după bani. Eu n'am voit să-i spun muerei acestia, cum s'a purtat cu noi acum un an cămătarul acela, când ne-a vëndut carnea cu un penny mai scump de fie-care funt, și fiindcă nici jurămintele nici blăstemurile; lui nu i-au folosit nimica, căci nu putea nega, în cele din urmă ne-a spus verde în față: banii mei trebuie să aducă camătă, dacă i las un an de țile în mâinile altora, — și cu acestea m'a dat pe ușă.

Mai am bani gata 41 schilling și 3 pence. Oare ce șfârșit vor lua lucrurile, dacă nimenea numai are atăta încredere în mine, ca să-mi dea cele trebuincioase și apoi să-mi le plătesc la 1/4 de an? Și dacă rectorul Suart va pune alt preot în locul meu! — atunci voi rămâne cu șermenele mele copile pe stradă.

Și apoi, — D țeu este și pe stradă.

(Vă urma.)

* (Têrgul anual de primăvară al Sibiiului) Têrgul de oi începe în 22 April 1888 n., cel de vite cornute și cai în 29 April 1888 n., ear tērgul principal în 3 Mai 1888 n.

dreptăți cu drept cuvânt a figura între membrii sinodului arhidieceșan? La întrebarea aceasta se poate răspunde foarte ușor și scurt, — adică: e un tânăr, care de vr'o 4 $\frac{1}{2}$ ani, de când a absolvat clerica, până în prezent funcționează ca scriitor în cancelaria consistoriului din Sibiu; un tânăr, care pe terenul bisericii noastre nu și-a câștigat, nu și a putut câștiga încă nici cunoștințele, nici esperințele, care l'ar îndreptăți a figura între membrii supremei ei reprezentanțe din arhidieceșă.

Ușor poate deci să vadă fie-care dintre frații noștri, cari și au dat votul numitului nepot, că n'au făcut bine, când a ascultat de cuvintele de mai sus ale protopopului, trimițând în corporațiunea, în care pe ani înainte se hotărăse soarta bisericii noastre, un tânăr, care precum am șis, n'are nici cunoștințele nici esperințele de lipsă spre a putea lucra pentru binele acestei biserici și spre a putea reprezenta un cerc, așa precum se cuvine.

Rău a făcut și „unchiul“, că a stăruit așa tare pe lângă aceasta, mai bine își vedea de afacerile din parochia sa și din tract, cari toate merg anapoda, domnind în toate cea mai mare destrăbălare; mai bine făcea, dacă n'ar mai fi contribuit și cu acest fapt la acele, cari nu pot ai aduce alt ceva decât urgie, atât în prezent, dar mai ales în viitoriu. Dar despre aceasta cu altă ocaziune. U.

Timișoara, în 31 Martiu, n. 1888.

(Urmare.)

Să vedem însă în ce legătură stă institutul nostru filantropic cu partida română națională, și ce îi îndreptățește pe acești oameni a ne striga „slușbași“?

Încât scim noi Alumneul nu are nimic cu politica, scopul lui este curat filantropic.

Spre a constata aceasta fie-mi permis a face pe scurt istoricul Alumneului.

Idea de a întemeia aci la noi în Timișoara în capitala Banatului un institut filantropic românesc n'a eșit din creării dlui Dreghici; idea aceasta a fost emisă de zelosul profesor de odinioară de limba și literatura română dela gimnaziul din loc, de dl Georgiu Crăciunescu, de prezent protopresbiterul Belințului.

Dintru început aflăm între membrii fondatori pe ilustra familie de Mocsonyi, dl Babeș, dl avocat Stefan Adam și alții, toți naționaliști, pe dl Racz, Dreghiciu guvernamental, car între membrii ordinari aflăm pe toți fruntașii inteligenți din loc și giur fără deosebire de colorit politic.

Dacă fondatorii acestui institut filantropic ar fi voit să facă din densusul un club politic, apoi de sigur fiind ei în majoritate nu ar fi ales cu ocaziunea constituirii pe guvernamentalul de pe timpul acela, pe dl M. Dreghici de președinte, nu ar fi ales nici pe dl P. Rotariu fost funcționar comitatens de membru în comitet, și mai târziu apoi și de cassariu.

Care este dară motivul de partisanii dlui Dreghici ne strigară „guvernamentali“ și „slușbași“?

Nici mai mult, nici mai puțin decât frica, că vom lua noi ocărnuirea institutului și apoi îi vom trage la răspundere pentru neglijența lor de până aci!

Nefiind vorba aci însă nici de persoane, nici de politică, ci de un institut filantropic românesc, pe care noi cu toți începând dela prelați până la sêraci trebuie să-l susținem și spriginim nu cu adrese de „felicitare“ bună oară cum făcără dascălului noștri după adunarea generală, ci cu parole, de aceea să ne mărginim a vorbi numai în meritul cauzei.

Bravul și neobositul nostru profesor de odinioară, vedând lipsele și neajunsurile studenților sei români, cunoscând talentele escelente ale junimei române precum și zelul acestora de a înainta chiar și cu sacrifice pe calea culturii, cari talente din lipsa mijloacelor de spriginire și încurajare adese ori rămân îngropate, vedând lipsa de bărbați învățați români și fiind-că nici o națiune fără inteligență destulă nu poate propăși în cultură amăsurat recerințelor timpului, a luat inițiativa pentru întemeierea unui institut filantropic românesc. Idea a fost bine primită, și Alumneul român național din Timișoara la anul 1868 se întemeia.

La început însuflețirea românilor era așa de mare, încât fondatorii se legănau în acea dulce speranță, că „Alumneul“ în curând va deveni un asil grandios în care se crească toți tinerii talentați dar sêraci, cari tineri ar dori să studieze la gimnaziu s'au la care-va institut real ori industrial din Timișoara.

Frumoasă idee și dulce speranță, durere însă, că până acum nici pe departe nu s'a realizat!

În institutul nostru s'a primit și se primesc și acum tineri români fără privire la confesiunea lor. Unde dar zace răul, că Alumneul nostru în restimp de 20 de ani n'a făcut nici un progres? În re aua și neglijata administrațiune.

Spre a vindeca relele încuibate în sinul Alumneului, am încercat noi să alegem un comitet compus din bărbați harnici, dară nu ne a succes, pentru-că președintele M. Dreghici și semenii lui desfășurară flamura partidului român național opozițional, car pe noi ne timbrară de reii români.

Da, nu am putut reeși cu comitetul nostru pentru-că românilor mari în gură mai bine le-au plăcut de preotul Iosif Secoșan, care nici nu e membrul insoțirei, decât de inițiat-

riul acestui institut ca dl Crăciunescu, nu am putut nici pentru aceea să reeșim cu candidații noștri, pentru-că dlui Ungurean mai bine i-a plăcut de un dascăl dela sat, decât de colegii sei domnii Stefan Adam, Georgiu Ardelean și Georgiu Ioanovicu.

După adunarea generală deși aveam cuvinte să ne plângem în contra purtării scandaloase a contrariilor noștri, totuși am tăcut și am înghițit toate insultele și batjocurile, nu pentru că ne-ar fi fost frică, ci pentru-că interesul institutului așa a pofit.

Noi am tăcut, până când „frățiorii“ noștri nu se mulțămira cu rezultatul alegerii comitetului, ci începură de nou a ne înșulta și batjocori pe calea diaristică, se înțelege în „Luminătorul“, a trimbițat alarmă, ca se facă „eclat“ și să rescoale lumea românească în contra noastră făcând dintr'o cauză personală, cestiune politică-națională. Norocul nostru însă, că trecutul dlui Dreghiciu nu este atâta de splendid ca la tipetul Prea cinstiei sale români să sară în contra noastră ca și lupii în stână!

Ca lupta de persoane se aibă o importanță mai mare „frățiorii“ noștri scriseră coloane întregi — se înțelege ear în foaia „Luminătorul“ — despre criza „Alumneului“. Multe s'a scris în cauza aceasta, numai despre meritele dlui Dreghici nu s'a amintit nici cu un cuvânt. Nu s'a înșirat nici un merit al protopopului Dreghici, nu pentru-că nu le are, dacă nu cumva ținuta lui dușmănoasă față de români înainte și după despărțirea românilor de sêrbi, precum și broșura „Să ne desamăgim“ îndreptată în contra literilor latine nu se vor considera de merite.

În zădar se muncesc domnii dela „Luminătorul“ să spele arapul, căci trecutul dlui protopop atât pe terenul politic cât și pe cel literar, social și filantropic e atâta de negru, încât nici cu toată apa din Timiș nu se poate înalbi.

Partisanii dlui Dreghici în loc să se rușine de purtarea lor scandaloasă din adunarea generală a „Alumneului“, ei înșiși eșiră la ivală reproducând atacurile, insultele și batjocurile din adunarea generală, firesce ear în foaia „Luminătorul“, pe cari apoi le mai garniseară și cu: „n'au perină la căpătui, sunt niste desperați de sărit în apă, ticăloși, mișei, pigmei, slugi trimise se omoare ori ce cauză națională.“ Frumose espresioni! Un mojie n'ar fi putut serie mai murdar și mai scandalos de cât scriitorul acestor espectoratiuni.

În sfârșit ne și suspiționară, afirmând, că bănișorii „Alumneului“ în mâinile noastre s'ar periclită. A suspiționa pe cineva fără pic de motiv este o cutezanță, ca să nu-i dăie impertinență, deci la aceste suspiționări nici nu vom reflecta, căci astfel de însușiri le pot avea numai oameni de calibrul „eroilor“ din tufă.

(Va urma.)

Varietăți.

* (Alegeri de deputați sinodali în arhidieceșă.) Deputați sinodali mireni s'au ales d-nii: Simion Dragomir, not. cerc. și Dimitriu Lăcătuș not. cerc. în cerc. VII-lea Iliei; Simion Dămian, avocat și Georgiu Moldovan, not. cerc. în cerc. IX-lea Zarandului. Deputați sinodali preoțesci, după împărțirile de până acum s'au ales d-nii: Nicolau Popea, archim. și vicariu archiepp. în cerc. Iiu Sibiuului; Ioan Hannia, protopresb. ases. consist. și director seminarial, în cercul II-lea Sêlstei; Ioan Drooc protopresb. în cerc. III-lea Sebeșului; Alecsandru Tordosian, protopresb. în cerc. V-lea Devei; Dr. Ilarion Pușcariu, archim. și ases. cons. în cerc. XII-lea Clușului; Ioan Popescu, protopresbiter, asesor consist. și prof. semin. în cercul XV Têrnavelor; Zaharia Boiu ases. consist. în cerc. XVI-lea Sighișoarei; Ioan Petric protopresb. în cerc. XVIII-lea Brașovului; Iuliu Dan, administr. protopresb. în cerc. XX-lea Făgărașului.

(Ni s'a trimis.) Eruditul nostru tipicariu, mâna dreaptă a lui Damaschin, de ale căruia succese eminente în propunerea ritualelor se poate convinge prea ușor fie-care creștin, dacă va asista la o vecernie, sau utrenie, sau liturgie în catedrala noastră, pe când se pot auți psaltichiile armonice ale bunilor noștri seminariști, — s'a scandalisat până dincolo, când a aușit-vestindu se în biserică ritualele privegherii, adică așa numitele bdenii sau „denii“, pe sêptemâna a patra a păresimilor, și când i s'a părut, că Vineri în sêptemâna cealaltă, la serbarea Bunei vestiri, era p'aci p'aci să se facă liturgia înaintesfințită, ear nu cea prescrișă a lui Slatoust. A și grăbit dsa de a dat indignațiunei sale (venita espresione nu numai stante pede în biserică, și nu numai la „denia“ cotidiană din „Café Lazar“, ci chiar și în diariul interconfesional „Tribuna“ Nrul de alaltăeri, jignit firesce în evlavie sa prin aceste încercări de eresuri, care nu pot fi altă, de cât urmări ale suspensiunei parochului ordinariu, căruia dsa deocamdată nu-i mai poate face ca în anii trecuți, binevoitoarele servite cu modele din arta tipicală. Ce e drept, noul incident din biserică a sguđuit foarte adine simțul bun al mesei tribunistilor în „Café Lazar“, și cu greu vom scăpa de o interpe-lațiune serioasă la procsimul sinod arhidieceșan; noi însă, cei pécătoși, am dori să scim încă de acum dela eruditul „profesor“ de tipic: care sunt di-tele cele oprite pentru ținerea „deniilor“ în bi-

serică, și care sunt cele libere pentru ținerea „deniilor“ în „Café Lazar“?

* Deputații aleși pentru sinodul eparchiei Caransebeșului sunt în cercul: Brobul, Ioan Stefanovici, preot în Mutnicul mare; Antoniu Mocioni, proprietariu în Verpeleț; Ioan Oprea, invet în Ezeriș; Lugoș, Dr. George Popovici, protopresbiter în Lugoș; Dr. Alecsandru Mocioni, proprietariu în Capolnaș; Constantin Radulescu, avocat în Lugoș; Zgribesici, Dr. George Popovici, protopresbiter în Lugoș; Petru Știopon, notar în Zgribesici; Simeon Popet, tutor orfanal în Lugoș; Făget, George Popovici, adm. protopresbiter în Ciciova; Titu Hațeg, avocat în Lugoș; Georgiu Martinescu, avocat în Lugoș; Coșava, Nicolau Barbon, preot în Tomesci; Stefan Velovan, profesor în Caransebeș; Ioan Ionaș, asesor ref. în Caransebeș; Buziaș, Teodor Cioloca, preot în Șipet; Ioan Marcu, invet. în Bocșa mont., Georgiu Ioanovici, proprietariu Duleu; Jabel în Alecsandru Ioanovici, protopresbiter în Jabel; Ioan Ionaș, asesor ref. în Caransebeș; Atanasiu Cimponeriu, jude r. în pens. în Sibiu; Ghilad Paul Miulescu, protopresbiter în Ciocova; Antoniu Mocioni, proprietariu în Verpeleț; Aureliu Drăgan, invet. în Ghilad; Fizeș, Ioan Popovici, protopresbiter în Mercina; Vêrșet, Ioan Cocora, preot în Solcița; Vladimir Spătariu, avocat în Vêrșet; Antoniu Grenian, avocat în Vêrșet; Iam, Filip Adam, protopresbiter în Iam; Vincențiu Babeș, privat. în Budapesta; George Szerb adv. și dep. în Budapesta; Sasca-mont., Ioan Măran, preot în Ciclova-rom; (dep. mireni necunoscuți); Oravița-mont., Andrei Ghidiu, protopresbiter în Oravița; L. E. Teran librariu în Oravița; Paul Cimponeriu, privat. în Têrnova; Recița-mont., Stefan Popovici preot în Goruia; (dep. mir. necunoscuți); Bocșa-mont., Vasile Nemoian, preot în Vasiova; Iuliu Petric, jude r. în Bocșa-mont; Georgiu Ioanovici, proprietariu în Duleu; Caransebeș, Filaret Musta, protosincol în Caransebeș; Ioan Bartolomei, secretariu în Caransebeș; Ioan Popovici, controlor în Caransebeș; Teregova, Ilie Sêrbu, preot în Armeniș; Ilie Curescu, locoteninte în Caransebeș; Patriciu Drăgălină, profesor în Caransebeș; Mehadia, Dionisie Popovici, adm. protopresbiter în Mehadia; Leontin Simonescu, secr. metr. în Sibiu; Isaia de Stoica, oficial pens. în Caransebeș; Bozovici Michail Popovici, protopresbiter în Orșova; Zeno Mocioni, proprietariu în Bules; Iuliu Novac, avocat în Bozovici, Satal nou, Trifon Miclea, protopresbiter în Uzdin; Petru Tisu, avocat în Panciova, Simeon Moldovan, jude reg. în Karlsdorf.

„Foaia diecesană.“

* Secretul bucătăriei unei economie esperte va interesa desigur pe unele dintre elegantele noastre cetitoare, dacă le vom împărtași lucrul ce este așa de simplu, ca oul lui Columb, însă tocmai pentru-că este așa simplu și cunoscut vine arareori înainte. E vorba de poziția cea neplăcută, în care pot ajunge damele prin bolnăvirea repentină a bucătăresei sau prin altfel de împedecare dela lucru a acesteia. Adevărat, că fie care econoamă adevărată scie da răspunsul cuvenit la lucrurile din bucătărie, însă îi lipsește exercițiul și nici teoria cea mai bună a unei cărți de bucătărie nu poate înlocui cu desăvêșire praeca cea adevărată. În multe casuri de acestea poate ca să ofere servicii neprețuite un ajutoriu, care e pururea la îndemână: înțelegem extractul de carne al lui Liebig, care totdeauna e bine să se afe în o bucătărie mai mare. Acesta în un mod mulțamitoriu și repede va deslega cestiunea supei; pregătirea grabnică a unui apetitoriu gustos cu apă ferbinte, ceva extract de carne a lui Liebig, sare, ceva unt pe lângă un adaos de zarzavaturi etc. precum în această privință dau instrucțiunea necesară toate cărțile de bucătărie mai noue și în deosebi acele cărți împărțite gratis de unii neguțatori și de unele prăvălii. Extractul de carne va scuti de o grije mare pe doamna casei, chemată prin împregiurări momentane a fi activă în bucătărie și o va pune în poziție a pregăti tot felul de bucate din carne. Dacă află că gustul bucatelor nu-i destul de gustos, atunci n'are decât să mai pună în ele un extract de carne. Este cu un cuvânt extractul de carne un ajutoriu; pentru toate acestea e întreg secretul, care după cum se vede, e de aceea natură, că o espedare a lui poate să se facă până în cele mai posibile și depărtate cercuri.

Bursa de Viena și Pesta.

Din 12 Aprile n. 1888.

	Viena	B.-pesta
Renta de aur ung. de 6%	—	—
Renta de aur ung. de 4%	97.30	97.25
Renta ung. de hârtie	85.25	85.05
Renta de aur austriacă	110.75	110.75
Obligațiuni urbariale croato-slavonice	108.25	—
Sorți de stat dela 1860	132.—	132.—
Serisuri fonciare ale institutului „Albina“	—	101.—
Galbin	5.94	5.97
Napoleon	10.01	10.03 $\frac{1}{2}$
100 marce nemșeci	62.20	62.30
London pe (poliță de trei luni)	126.60	126.80.

Nr. 46 [1809] 2-3

EDICT

Maria Nicolae Stefan din Braşov, care înainte cu 3 ani și 3 luni părăsi cu necredință pe legiuitul ei bărbat Constantin Zernovean tot din Braşov fără a se sci ubicațiunea ei, să se prezenteze înaintea subscrisului oficiu,

căci la din contră procesul divorțial intentat de bărbatul ei se va pertracta și decide și în absența ei.

Braşov, în 31 Ianuarie, 1888.

Oficiul protopresbiteral gr. or. al Braşovului I.

Ioan Petric,
protopresbiter ca administrator

Nr. 28 și 66 ex 1888 [1814] 2-3

Publicare de licitațiune.

Conform concludului onoratului comitet al „Asociațiunii transilvane pentru literatura și cultura poporului român“ luat în ședința din 30 Ianuarie a. c. la Nr. 28, și în ședința din 28 Martie [a. c. la Nr. 66 în afacerea lăsamântului după Avram Iancu spre a se pune casa aparținătoare de acest lăsamânt în stare de locuit, **pentru executarea lucrărilor și reparaturilor necesare** se scrie licitațiune minunând pe **29 Aprilie 1888 la 10 oare antemeriđiane** în cancelaria directorului despărțământului a VII D. adv. Gerasim Candrea în Câmpeni.

Ca basă a licitațiunii va servi preliminarul de spese în suma de 317 fl. v. a. plus lucrările din punctul I pos. II a condițiunilor de licitațiune.

Se provoacă aceia, cari voesc a lua aceasta întreprindere a se presenta la terminul pus în cancelaria dlui avocat Gerasim Candrea în Câmpeni, și a se insinua comisiunii de licitare.

Condițiunile de licitațiune se pot vedea în cancelaria dlui avocat Gerasim Candrea în Câmpeni.

Se aduce totodată la cunoștință întreprindătorilor, cumcă se primesc și oferte, cari sunt de a se face conform punctului X din condițiunile de licitațiune, și cari sunt de a se subserne înainte, de a se începe licitațiunea la președintele comisiunii licitațoare.

Ofertete întârđiate sau necorespundătoare punctului X a condițiunilor de licitațiune — nu se vor considera.

Sibiiu, în 28 Martie, 1888.

Basilin P. Harşan,
advocat.

Turnătoriă de clopote și de metal
a lui **Antonie Novotny**

se recomandă pentru facerea de clopote nouă, pentru turnarea din nou a clopotelor sparte de toată mărimea, precum și pentru construirea a mai multor clopote în acord harmonie, oferind garanța pe mai mulți ani. Montate cu chivere (coarne de lemn, ferturnat și bătut; astfel construite, că după ce sunt usate pe o parte se poată fi învêrtite cu înlesnire în orice direcțiune, prin ceea ce se evită creparea lor.

Cu deosebire recomand **clopotele găurite și premiate**

inventate de mine, care au un ton mai lung, mai puternic și mai adăne, ca cele de sistemul vechiu; un astfelu de clopot în greutate de 300 punți egalează pe unul de 400 punți.

Recomand mai departe scaune din fer bătut pentru clopote, soli le frumose, clopote pentru orologiu sau discuri pentru **orologe și toace** din metal, precum și toate celelalte articole de alamă și metal aparținătoare de această categorie, cu prețurile cele mai moderate. Se construesc clopote și pre lângă plățire făcută în rate.

Clopote dela 300 punți în jos, precum și stropitoare de mână se află totdeauna per magazin.

Pentru comande binevoitoare, care se efectuaiază solid și cu punctualitate, se recomandă

Antonie Novotny,
Timișoara, Fabrică.

[1605] 14

Pilurile curățiitoare ale lui Seigel.

(Seigel's Abführ-Pillen.)

[1745] 6-12

Cel mai bun mijloc contra încuerei și a nefuncțiōnării ficatului.

Acestea nu agravează — ca multe alte medicini — starea pacientului mai înainte de a se simți mai bine. Influița lor deși e domoală, e deplină și fără urmări neplăcute, cum sunt greața, colica etc. Pilurile curățiitoare ale lui Seigel e cel mai bun leac casnic care s'a aflat vr'odată. Ele curătesc mațele de toate substanțele iritabile și păstrează intestinele într'o stare sănătoasă. Cel mai bun leac contra darăpênării sănătății. — Contra mistuirei și nefuncțiōnării ficatului. — Aceste piluri sunt un remediu escelent contra frigurilor și tuturor soiurilor de morburi, căci ele depărtează din mațe materiile otrăvicioase. Pilurile influințează curênd dar plăcut fără a cauza dureri. — Dacă cineva suferă d guturail și l amenință frigrurile, l junghe dureri de cap, apoi prin spinare și prin membre, pilurile lui Seigel vor delătura guturail și vor depărta frigrurile. O limbă acoperită de un gust sălcu și are cauza în materia rea din stomach. Câteva dose din pilurile curățiitoare ale lui Seigel vor curăți stomachul, vor delătura gustul rêu și vor recăști ga apetitul; cu acestea se reînțoarc și sănătatea. Adeseori cauzează materiile nutritoare greață și diaree. Dacă mațele vor fi eliberate de astfel de necurățenii prin o dosă din pilurile curățiitoare ale lui Seigel, dispar aceste influințe neplăcute și sănătatea earăși revine. — Pilurile curățiitoare ale lui Seigel, luate când merge cineva la culcare — fac a conturba somnul — nimicesc urmările provenite din prea multă mâncare și beutură. Prețul unei schatule cuprinđitoare de pilurile curățiitoare ale lui Seigel costă 50 cr. Se află numai în schătui lungurețe în toate farmaciile din Austro-Ungaria.

Proprietar: **A. J. White, Limited, 35 Farringdon Road, London.**
Depoul principal și espedarea centrală de „pilurile lui Seigel“ **Iohann Nep. Harna,** Apotheke „zum goldenen Löwen“ în Kremsier (Mähren.)

Moschganzen, 23 Martie, 1884

Stim. Dle. Am fost așa de norocos a ajunge din întâmplare la „Extractul lui Shäker“ și la pilurile curățiitoare ale lui Seigel, cari la mine au avut efecte admirabile. Timp de mai mulți ani am suferit de dureri de cap și de reumatism. O amică 'mi procură 10 dăraabe din pilurile D-voastre escelente și aceste așa de bine m'au restaurat, încât e o minune. Vê rog frumos a mi trimite cu rambursă încă o sticlă „Extractul lui Shäker“ și o schatule din pilurile curățiitoare ale lui Seigel. Cu stimă

Leopold Loncaric, inginer în Stiria, Moschanza, Austria inferioară. — Vê rog pentru o grabnică espedare.

St. Oswald, Post Oberzeiring, 15 Martie, 1886.

Stim. Dle! Vê rog a mi trimite cât se poate de grabnic prin rambursă postală 2 sticle „Extractul lui Shäker“ și o schatule din pilurile lui Seigel. Eu, dimpreună cu familia sunt foarte mulțamit cu efectul vindecătoriu și Te rog a mi trimite earăși o bună calitate. Cu stimă

Iosef Leopold, Jäger.

Szám 1306/1888. polg.

[1815] 3-3

Hirdetmény.

A nagyekemezei általános határtago-sítási ügyben, az előmunkálatok megkezdésére, jelesen képviselőt rendezése, mérnök választása és költség előirányzat megkésztése végett a határnapot **f. év Aprilis 26-án d. e. 9 órára** tűzöm ki Nagy Eke-mező községébe, a községi iroda helyiségébe,

a melyhez összes érdekelteket hirdetményi leg azon figyelmeztetéssel hívom meg, miszerint egyik vagy másik érdekeltnék meg nem jelenése az eljárás folyamat akadályozni nem fogná.

Erzsébetváros, 1888, Mártius 19-én a kir. törvényszék, kiküldött bírāja.

Kelemen,
eljáró bíró.

Cele mai mari cliini la exosițiunile de a 1867 încóce.

Să se cêră tot-de-a-una a nume:

Extract de carne al **Companiei**

Liebig

Numai atunci veritabil,

când eticheta fiecărui borean pòrtă alăturata semnătură în colóre albastră.

Extractul de carne al lui **Liebig** servesc pentru a prepara repede o excelentă supă substanțială, precum și a imbunătăți și a da aromă tutulor supelor, sosurilor, legumelor și mâncărilor de carne și, fiind bine întrebunțat, oferesce pe lângă o comoditate extraordinare mijlocul pentru economii mari în menaj. Excelent mijloc de întărire pentru slabi și bolnavi.

Depositul central al Companiei Liebig pentru Austro-Ungaria:

Carl Berck furnisorul curței imp. reg. austr. **Viena, I., Wollzeile 9.**
Se găsește în tóte băcăniele, drogheriele și farmaciile.

Cele mai mari distincțiuni a exosițiunile de la 1867 încóce.

IOSIF GAVORA.

Pentru lucru eminent și gust bun la esosițiunea regnicolară din 1885 din Budapesta, distins cu medaila cea mare a esosițiunii.

In Budapesta, strada Váci, Nr. 17.

Recomând **adjustarea bisericilor și capelelor** cu cele ce sum obiectele necesare pentru provêdut în abundanță pentru prețurile cele mai moderate, și lucrute cât se poate mai frumos: Anume:

Odăjdii, felon și altele, după ritul greco-oriental.

Prapori și stindarde pentru reuniuni.

Stindarde pentru pompieri, copii de școală, reuniuni industriale, reuniuni de cântări și reuniuni de înmormântare.

Primesc repararea hainelor vechi precum și aurărirea și argintărirea pe lângă prețuri moderate.

Cusături cu aur, argint și mătasă și haine bisericesci, cusute cu fir de aur, argint și mătasă.

Dantele bisericesci. Învelitoare de prestol. Mărfuri bisericesci. Damaste etc.

Punctualitatea mi o pot adeveri prin mai multe sute de epistole de recunoștință.

Cataloage de prețuri la dorință trimit libere de post-port.

[1744] 20-30

Statue, polican-dre, potire și chipuri sfinte, sfesnice pentru altariu și de pãrete, candel. Iconostase, chipuri pentru frontariu. În-mormântarea Domnului, etc. etc.

Banca generală de asigurare mutuală „TRANSILVANIA.“

A XIX-a adunare generală ordinară

va avea loc **Duminecă în 22 Aprile** căl. nou a. c. la **3 oare după prânđ** în casa proprie a institutului (strada Cisnădiei Nr. 5.)

Obiecte de pertractare sunt:

1. Darea de seamă despre afacerile anului 1887.
2. Raportul comitetului de supraveghiare.
3. Intregirea consiliului administrativ.
4. Propuneri incurse.

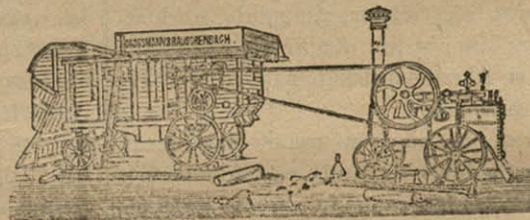
Sibiiu, în 20 Martie, 1888.

[1811] 3-3

Consiliul administrativ.

NOU!

Mașine de trierat cu vapor patentate

pentru locomobile de încălđit cu lemne cãrbuni ori paie **cu o putere de cai de 3½ și 4** trieră în 10 oare 4,500—6,000 snopi de tot curat și sortat, material de ars se consumă de tot puțin esecutarea cu mult mai potențată și mai bună și transportul cu mult mai ușor ca la alte mașine de acest soi.

Cataloage stau la dispozițiune.

Mașinile acestea se efeptuesc în construcțiunea cea mai solidă și funcțiōnează prompt și convenabil.

GROSSMANN ȘI RAUSCHENBACH

prima fabrică ungurească de mașine agricole

BUDAPESTA
ăussere Waitznerstrasse Nr. 7.

[1816] 1-3